

(၁) ကိလေသမာန်။ (၂) ခန္ဓမာန်။ (၃) မေဂ္ဂမာန်။ (၄) အဘိသင်္ခါရမာန်။ (၅) ဒေဝပုတ္တမာန်။ ဒီမာန်ငါးပါးကို ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာများသာ အောင်တော်မူကြတယ်။

မွေ့သင်တန်း အမှတ်စဉ် {၈}

၂၆-၀၂-၂၀၁၁။ အမျိုးသား(၂) အမျိုးသမီး(၁၂) တက်ရောက်လာကြပါတယ်။ သင်တန်း တက်ရောက် လာသူများကို အားရကျေနပ်မှု ရှိပါကြောင်းနဲ့ တဆင့်တဆင့် ကမ်းလှမ်းပြီး ဖိတ်ခေါ်ကြဖို့ ဆရာတော်က တိုက်တွန်းပါတယ်။ ကုသိုလ်ဆိုတာ တကယ် လုပ်ယူမှရတာ ဖြစ်တဲ့အကြောင်း အကုသိုလ်ကတော့ မလုပ်လဲ အချိန်တိုင်း ရနေတတ်၊ ဖြစ်နေတတ်တဲ့ တရားဖြစ်ကြောင်းများနဲ့ တစ်နေ့လုံး၊ တစ်လလုံး၊ တစ်ဘဝလုံးမှာ ဘာပဲလုပ်လုပ် ကုသိုလ်နဲ့ အကုသိုလ်ပဲ ရှိပါတယ်လို့ မိန့်ပါတယ်။ အိပ်ပျော်နေလို့ အကုသိုလ် ကင်းနေတယ် မမှတ်ကြနဲ့၊ အိပ်ပျော်နေလဲ အကုသိုလ်ပဲတဲ့။ အပါယ်ကိုသာ မရောက်နိုင်တာ မောဟစိတ်ဖြစ်လို့ အကုသိုလ်ဖြစ်ပုံကို ရှင်းပြသွားပါတယ်။

သတ္တဝါတို့၏ စိတ်အစဉ်သည် "ပါပသို့ ရမတိ မနော" အရ- မကောင်းမှု၌သာ ပျော်မွေ့တတ်တာမို့ ကောင်းတဲ့အာရုံ ကောင်းမှုတို့၌ ပျော်မွေ့နိုင်ကြရန် ကျိုးစားကြဖို့အတွက်၊ ဆရာတော် ပညာသင်စဉ် မန္တလေး မစိုးရိမ်တိုက်ဟောင်း ဆရာတော်ကြီးက ဆုံးမပုံကို ပြောပြပါတယ်။ "ကုသိုလ်ဆိုတာ မလုပ်ချင်လဲ လုပ်ရတယ်၊ လုပ်ချင်လဲ လုပ်ရတယ်။ ကုသိုလ်ရမည့်နေရာကို မသွားချင်လဲ သွားရတယ်၊ သွားချင်လဲ သွားရတယ်။ မလာချင်လဲ လာရတယ်၊ လာချင်လဲ လာရတယ်။ လာတဲ့အခါ သူတပါး လုပ်နေတာတွေရပြီး ကိုယ်မှာလဲ လုပ်ဖြစ်သွားတာပေါ့။ လာပါများတော့ မလာပဲ မနေနိုင်တဲ့ စိတ်တွေ ဖြစ်လာ တတ်ပါတယ်။ ကုသိုလ်နဲ့ကိုယ်နဲ့ တစ်သားထဲဖြစ်အောင် ကျိုးစားကြပါ"တဲ့။

ပြောပါရစေ. စာရေးသူသည်ပင် နေ့စဉ်မှန်မှန် ကုသိုလ်တစ်ခု မဖြစ်မနေ ဖြစ်အောင်ကို ကျိုးစားပါတယ်။ အလုပ်ပင်ပန်းသေးလို့၊ အေးလွန်းလို့၊ မိုးရွာနေလို့၊ သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေများ လာမှာမို့၊ သွားစရာ ရှိနေသေးလို့နဲ့ မလုပ်ဖြစ်ဖို့ အကြောင်းပြချက်တွေက အများကြီး ပေါ်ပေါ်လာပါတယ်။ ဒီလိုဖြစ်နေတဲ့ အထဲက ရုန်းကန်ပြီး ကုသိုလ်တစ်ခုတော့ မှတ်မှတ်ရရ ဖြစ်သွားအောင် ကျိုးစားလုပ်ခဲ့ရတာပါပဲ။ သူလိုကိုယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်များမှာတော့ ဆရာတော်ပြောသလို ကုသိုလ်နဲ့ တစ်သားတည်းကျဖို့က လွယ်ကူလှတဲ့ အရာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အတော်ကို ကျိုးစားနိုင်ကြပါမှ ဖြစ်ကြ ရကြမှာပါ။ “အလွန်ဆာသေး၊ ဗိုက်လေးတယ်ကွယ်၊ မိုးချုပ်လှပေါ့၊ စောတော့စောတယ်၊ အပူ၊အအေး လွန်သေးတကယ်၊ လူပျင်းမျိုး ဆိုရိုး အပြစ်ခြောက်သွယ်” ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ဟောခဲ့တဲ့ အပျင်း(၆) ပါးကို အမှတ်ရမိလာလို့ အင်း... တို့လဲ ဒီခြောက်ပါးက လွတ်အောင်တော့ ရုန်းကန် ကြရမှာပဲလို့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် အားပေးသင့်ပါတယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့ အပတ်က ဟောမယ်လို့ ဆိုတဲ့ ဘုရားပြောတဲ့ ပုံပြင်ကလေးကို ဆရာတော်က စတင်ပြီးတော့ ဒီလိုပြောပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် သာဝတ္ထိမြို့၊ ဇေတဝန်ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ်.. ဟောခဲ့တဲ့ တရားတော်ပါ။ ချစ်သားတို့ ဟို.. ရှေးအခါ ကာလတုံးက၊ ဂင်္ဂါမြစ်ရဲ့ ကမ်းတစ်ခုမှာ လိပ်ကလေးတစ်ကောင်နဲ့ မြေခွေးတစ်ကောင် နေထိုင်ကြသတဲ့။ တစ်နေ့မှာ လိပ်ငယ်ကလေးက အစာရှာဖို့ နေထိုင်ရာမှ မြစ်ကမ်းဘေးကို ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ မြေခွေးကလဲ အစာရှာဖို့ ထွက်လာပါသတဲ့။ လိပ်ကလေးက မြေခွေးလာတာကို မြင်လိုက်တယ် ဆိုရင်ပဲ၊ လိပ်ဆိုတာ မြေခွေးရဲ့အစာဖြစ်တယ်၊ ငါ့ကို တွေ့သွားပြီး သတ်ဖြတ်စားလိမ့်မယ်။ မြေခွေး စားလို့မရအောင် ငါ့ရဲ့ဦးခေါင်း၊ လက်နှစ်ဘက်၊ ခြေနှစ်ဘက်တို့ကို ငါ၏ အုပ်ခွံအတွင်းမှာ သွင်းကာ ထားလိုက်မှဖြစ်မယ်၊ အမြန်ဆုံး သွင်းထားမှပဲလို့ နှလုံးသွင်းပြီး၊ ဦးခေါင်း၊ ခြေလက်တို့ကို သူ့ရဲ့အုပ်ခွံအတွင်းမှာ သိုပွက်ထားလိုက်ပါသတဲ့။

မြေခွေးကလဲ လိပ်ကလေးကို ခပ်ဝေးဝေးမှပဲ မြင်ထားပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ညနေစာ လုံလောက်သွားပြီလို့ နှလုံးသွင်းပြီးတော့ လိပ်သားကိုပဲ ကောင်းကောင်း စားလိုက်မယ်ပေါ့ ဒီလိုအတွေးနဲ့ လိပ်ကလေးအနားကို ရောက်လာပါတယ်။ အနားရောက်တော့ ကိုက်ဖြတ်စားဖို့ရာ ဦးခေါင်းလဲမတွေ့၊ လက်ခြေလဲ မတွေ့လေတော့၊ ဦးခေါင်းခြေလက် ထွက်လာတဲ့အထိ စောင့်မယ်လို့ စိတ်ကူးပြီး ဖွံ့ရှိရှိနဲ့ အားခဲစောင့်နေပါတယ်။ ခေါင်းထွက်လာမလား၊ လက်ထွက်လာမလား၊ ခြေထွက်လာလေမလား၊ ထွက်ချင်ရာ ထွက်လာပါစေ၊ ထွက်လာတဲ့အရာကို မလွတ်တမ်း ကိုက်ဖြတ်စားမယ်လို့ လိပ်ကလေးအနားက မခွာပဲ စားဖို့စောင့်နေတဲ့ မြေခွေးကြီးမှာ နေ-သာ ဝင်လို့ မိုးပဲချုပ်သွားပါတယ်၊ စားလို့ မရပဲ ဖြစ်နေပါသတဲ့။

မြေခွေးကြီးက ဦးခေါင်း ထွက်လိုက်စမ်းပါ လိပ်ကလေးရဲ့၊ လက်ထွက်လိုက်စမ်းပါ လိပ်ကလေးရဲ့၊ ခြေထွက်လိုက်စမ်းပါ လိပ်ကလေးရဲ့လို့ စိတ်ထဲမှာ အကြိမ်ကြိမ် ပြောဆိုနေပေမဲ့... လိပ်ကလေးမှာက “အကယ်၍ ငါသည် သတိလွတ်လို့ ဦးခေါင်းထွက်သွားသော်၊ လက်ထွက်၍သွားသော်၊ ခြေထွက်၍သွားသော် မုချဧကံ မြေခွေးရဲ့ အစာဖြစ်မှာပဲ”လို့ နှစ်လုံးသွင်းပြီး၊ ဦးခေါင်းနဲ့ ခြေလက်တို့ကို အပြင်သို့ မထွက်မိအောင် သတိနဲ့ကျိုးစား၊ သီးခံလို့ သိုပွက်ထားပါတယ်။ အဲဒီမှာ မြေခွေးကြီး စိတ်ဓာတ်ကျပြီး လိပ်သား မစားရပဲ၊

လိပ်ကလေးအနားမှ ထွက်ခွာလို့ သွားရပါသတဲ့။ ဒါဟာ လိပ်ကလေးနဲ့ မြေခွေးတို့ အကြောင်းနော်။ လိပ်ကလေးရဲ့ သတိနဲ့ လုံးလ၊ သီးခံနိုင်မှုတို့ကို အတူပြု အတူယူစေချင်တဲ့ သဘောကို ဥပမာပြတာပါ။

"ချစ်သားတို့ လိပ်ကလေးနဲ့ မြေခွေးတို့ရဲ့ ဥပမာအတိုင်း သင်တို့အနားမှာ ယုတ်မာလှတဲ့ မာရ်နတ်သည် အနီးအစပ် ချဉ်းကပ်လျက် ရှိနေပါတယ်။ သင်တို့သည် ထိုမာရ်နတ်ရဲ့ လှည့်ဖြားမှု၊ ဖြားယောင်းမှု၊ နှိပ်စက်မှုများ မခံရလေအောင် သင်တို့အဖေ ငါဘုရားပိုင်ဆိုင်တဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး စားကျက်ထဲမှာ (ဖြစ်ခိုက်ရှုမှတ်လျက်) ထာဝရ နေထိုင် ကျင့်သုံးကြရမယ်။ အကယ်၍များသာ သင်တို့သည် မျက်စိကို (မြင်ခိုက်မှာ ရှုမှတ်မှု မရှိ) မစောင့်စည်းပါပဲ၊ အဆင်းမျိုးစုံ ရှုပါရုံတို့သို့၊ လိုက်နေကြမည် ဆိုပါလျှင်၊ နားကို (ကြားခိုက်မှာ ရှုမှတ်မှုမရှိ) မစောင့်စည်းပါပဲ၊ အသံမျိုးစုံ သဒ္ဒါရုံတို့သို့၊ နှာခေါင်းကို (နံခိုက်၊ မွှေးခိုက် ရှုမှတ်မှုမရှိ) မစောင့်စည်းပါပဲ၊ အနံ့မျိုးစုံ ဂန္ဓာရုံတို့သို့၊ လျှာကို (စားသိခိုက် ရှုမှတ်မှုမရှိ) မစောင့်စည်းပါပဲ၊ အရသာမျိုးစုံ ရသာရုံတို့သို့၊ ကိုယ်ကို (တွေ့ထိခိုက် ရှုမှတ်မှုမရှိ) မစောင့်စည်းပါပဲ၊ အတွေ့အထိမျိုးစုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သို့၊ စိတ်ကို (ကြံသိခိုက်၊ တွေးသိခိုက် ရှုမှတ်မှုမရှိ) မစောင့်စည်းပါပဲ၊ အတွေးမျိုးစုံ ဓမ္မာရုံတို့နောက်သို့ အစဉ်တစိုက် မရပ်တန့် လိုက်နေကြမယ်ဆိုပါလျှင်၊ ကိလေသာမာရ်နတ်သည် နှိပ်စက်ခွင့်၊ လှည့်စားခွင့်၊ ဖြားယောင်းခွင့် ရသွားလို့ သင်တို့သည် သံသရာတစ်လျှောက် ဒုက္ခမသိမ်း ဆင်းရဲမီး မငြိမ်းနိုင်ပဲ ရှိကြလိမ့်မည်။"

"ချစ်သားတို့ ယောက်ျား၊ မိန်းမဆိုတဲ့ အပေါင်းနိမိတ်ကိုလဲ မယူကြပါနှင့်။ ခေါင်း၊ ခါး၊ ခြေ၊ လက်၊ စသည် အစိတ်နိမိတ်ကိုလဲ မယူကြပါနှင့်။ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ ဆိုတဲ့၊ ဣန္ဒြေခြောက်ပါးကို သတိနဲ့ နိုင်အောင်သိမ်း၊ လုံခြုံအောင် ထိမ်းကြပါလော့။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး တည်းဟူသော စားကျက်ထဲမှာ (ဖြစ်ခိုက်ရှုမှတ်လျက်) နေထိုင်ကြပါလော့။ ယုတ်မာလှတဲ့ ကိလေသာမာရ်နတ်သည် သင်ချစ်သားတို့ရဲ့ မျက်စိမှ ဝင်ခွင့်ရလေမလား၊ နားမှ ဝင်ခွင့်ရလေမလား၊ နှာခေါင်းမှ ဝင်ခွင့်ရလေမလား၊ လျှာမှ ဝင်ခွင့်ရလေမလား၊ ကိုယ်မှ ဝင်ခွင့်ရလေမလား၊ စိတ်မှ ဝင်ခွင့်ရလေမလားရယ်လို့၊ သင်တို့ကို နှိပ်စက်ရန်၊ လှည့်ဖြားရန်၊ ဖြားယောင်းရန်အတွက်၊ အနားမှ မခွာပဲ အမြဲရှိနေတယ် ချစ်သားတို့။ ထို့ကြောင့် ဣန္ဒြေခြောက်ပါးကို နိုင်နင်းအောင် သတိပဋ္ဌာန်တရားနဲ့ ရှုမှတ်လို့ ထိမ်းသိမ်းစောင့်ရှောက် မည်ဆိုပါက လိပ်ကလေးအနားမှ မြေခွေးကြီး ထွက်သွားရသလို သင်ချစ်သားတို့ အနားမှလဲ မာရ်နတ်ကြီး ထွက်သွားပါလိမ့်မည်လို့ ဒေသနာတော်ကို အဆုံးသတ်ထားပါတယ်။"

ဆရာတော်က ဘုရားပြော ပုံပြင်ကို လွယ်လွယ်မှတ်မိအောင် အောက်ပါလင်္ကာများ လုပ်ပေးထားပါတယ်။

- "ဉာဏ်ချိန်ကျ မြစ်ကမ်းစဝယ်၊ လိပ်ငယ်ကလေး ဖြေးဖြေးသွားတယ်။ မြေခွေးကလဲ ထိုနည်းပုံနယ်၊ မြစ်ကမ်းဘေး ဖြေးဖြေးသွားနေတယ်။"
- "လိပ်ကလေးက မြေခွေးမြင်တယ်၊ လက်ခြေလေးခု သိမ်းစုလိုက်တယ်၊ ဦးခေါင်းကိုလဲ သိုမှီးပြန်တယ်၊ လိပ်ကလေး အေးအေးနေလိုက်တယ်။"
- "မြေခွေးကလဲ ထိုနည်းမြင်ရာ၊ လိပ်အနားသို့ တိုးသွားပြီးကာ၊ ဦးခေါင်း ခြေလက် အပြင်ထွက်ခဲ့ပါ၊ တအားစိုက် ဝါးကိုက်စားမည်သာ။"
- "ဦးခေါင်း ခြေလက် မထွက်လိပ်ငယ်၊ မြေခွေးစောင့်ရ ကြာလှပေါ့ကွယ်၊ စားမရလို့ ငြီးငွေ့လှတယ်၊ မြေခွေးကား ပြန်သွားပါတော့တယ်။" "လိပ်ကလေး မြေခွေးပုံဖြစ်တယ်။"

“ယောဂီအများ သတိထားကြကွယ်၊ ဣန္ဒြေ ခြေ၊ လက်၊ မထွက်သင့်တယ်၊ ထွက်ပါသော်ကား လောဘဖြစ်မယ်။ ထွက်ပါသော်ကား ဒေါသဖြစ်မယ်။ ထွက်ပါသော်ကား မောဟဖြစ်မယ်။ စောင့်ရှောက်တတ် မာန်နတ်ပြေးရမယ်”။ “လိပ်ကလေး မြေခွေးပုံသို့နယ်”။

မာန်ငါးပါးကို ဆက်လက်ရှင်းပြပါမယ်။

(၁) ကိလေသမာရ်။ (၂) ခန္ဓမာရ်။ (၃) မေတ္တမာရ်။ (၄) အဘိသင်္ခါရမာရ်။ (၅) ဒေဝပုတ္တမာရ်။ ဒီမာန်ငါးပါးကို ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာများသာ အောင်တော်မူကြတယ်။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် အရိယာတို့က ကာလအပိုင်းအခြားနဲ့ အောင်နိုင်မှု ရှိကြပေမဲ့ ပုထုဇဉ် အများတို့မှာတော့ အောင်နိုင်ဖို့အရေး၊ လေးသင်္ချေနောက်ဘေး၊ တစ်မှေးမှမမြင်၊ ရွှေငုံးမင်း အမှီးမျှော်သလို၊ ခရီးတော် နီးလျက်နဲ့ဝေး-- နေကြဦးမှာပါ။

ကိလေသမာရ်ဆိုတာ- ကိလေသာ(၁၀)ပါး အကျယ်ပွားရင် (၁၅၀၀)ပေါ့၊ အဲဒါကိုခေါ်တာ။

ခန္ဓမာရ်ဆိုတာ- ကာမဘုံမှာဖြစ်ကြတဲ့ ခန္ဓာ။ ရူပဘုံမှာဖြစ်ကြတဲ့ ခန္ဓာ။ အရူပဘုံမှာ ဖြစ်ကြတဲ့ ခန္ဓာ။

အဲဒီခန္ဓာတွေကို ခေါ်တာ။

မေတ္တမာရ်ဆိုတာ- သေခြင်းကိုခေါ်တာ။

အဘိသင်္ခါရမာရ်ဆိုတာ- ကုသိုလ်- အကုသိုလ်နဲ့ ထိုတရားတို့၏ အကျိုးပေး သက်ရောက်မှုများကို ခေါ်တာ။

ဒေဝပုတ္တမာရ်ဆိုတာ- ဝဿဝတီနတ်ပြည်က ဘုရားဖြစ်ခါနီး ဟေဓိပင်နဲ့ ရွှေပလ္လင်မှာ နေရာကို လာလုတဲ့ မာန်နတ်မင်းကြီးကို ခေါ်တာပါ။

အားလုံး မှတ်ထားကြပါ။ ဘဝ မရှိတော့ရင် ခန္ဓာရပ်တယ်။ ခန္ဓာရပ်တော့ သေစရာပြတ်တယ်။ သေခြင်းပြတ်တဲ့ အဆုံးဟာ “တေသံ ပူပသမော သုခေါ” ဆိုတဲ့ ဒေသနာအတိုင်း အဲဒါ နိဗ္ဗာန်ပဲ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်လို့ ပြောရတာပေါ့။ ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာများသာ မာန်ငါးပါးကို အောင်တော်မူကြတယ်ဆိုတာ “ပူပသမော သုခေါ” ဖြစ်သွားတာ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်တော် မူသွားကြတာ၊ မျက်မှောက် ပြုတော်မူသွားကြတာကို ပြောတာပါ။

ကဲဒီတပတ် ဒီလောက်ပေါ့ နောက်-စနေမှ ဆက်ပြောကြဦးမယ်တဲ့။

မှတ်သားမိသမျှ လျော်အောင် တင်ပြရ၍ အမှားပါက သီးခံနားလည်ပေးကြပါရန်။

သတ္တဝါမှန်သရွေ့ တရားတွေ ချမ်းမြေ့သာယာ ရှိကြပါစေ။

လေးစားစွာဖြင့်... ကျနော် ဘုန်းသျှို

၂၉. ၀၂. ၂၀၁၁။